

forstaas i denne Sammenhæng som den Afgift, der her er Tale om. Jeg vil da med nogen Interesse se, hvorledes det ærede Medlem vil stille sig, naar der bliver Spørgsmaal om Vedtagelsen af dette Lovforslag, om det ærede Medlem saa vil stemme imod eller ej, ligesom jeg med Interesse imødeser, hvorledes Højre overhovedet vil stille sig, naar det gælder Afstemningen i dette Ting, og senere, naar Lovforslaget kommer til endelig Afgørelse.

Det ærede Medlem sagde, at jeg urigtigt havde nævnt, at Tilsynet skulde sikre Staten Indtægten, nej, denne Indtægt kommer ved, at ædle og loyale Borgere uden videre indbetalte de Skatter og Afgifter, som de skyldte til Staten. Maa jeg derom sige, at jeg antager, at alle i denne Sal er enige om og har været enige om, at naar vi overhovedet ved Love om Skatter og Afgifter har indført Tilsyn, sker det for at sikre os, at Skatten indkommer paa den Maade, som den skal. Det er i og for sig ikke noget ukendt, og det er ikke noget nyt, der indføres i dette Lovforslag. Man søger ved Tilsyn at bevirke, at Skatten indkommer behørigt og forsvarligt.

Det ærede Medlem bliver ved med at sige, at han ikke taler paa Vekselerernes Vegne, han plejer ikke deres Interesser, men det ærede Medlem har Gang paa Gang her i Salen sagt, at Vekselererne forsømmes ved denne Lejlighed, deres Interesser krænkes, deres Virksomhed ødelægges, og det er rimeligt, at en staa op og taler paa deres Vegne. Hvorfor skal disse Mennesker behandles paa denne Maade? Og naar andre ikke gør det, saa vil han tale derom. Er jeg saa ikke berettiget til at sige, at det er denne særlige Stands Interesser, det ærede Medlem her fører Ordet for? At det ærede Medlem ikke har haft direkte Forbindelse med Vekselererne er meget muligt. Det ærede Medlem er — det tør jeg vel nævne — i sin private Virksomhed det, man kalder Børskonsulent. Jeg maa tilstaa, at jeg ved ikke, hvad det egentlig betyder, om han konsulterer Børsen, eller Børsen konsulterer ham, eller hvordan det hele er indrettet, men det forekommer mig ikke urimeligt, at en Børskonsulent kunde have noget med Vekselerere og Banker at gøre. Derfor behøver man ikke at antage, at det ærede Medlem taler, fordi han i og for sig skulde være beskikket dertil af en bestemt Stand, men det ærede Medlem har taget denne Stands, disse Menneskers Interesser op til Forsvar, efter hans Mening til et berettiget Forsvar, medens alle andre vil angribe

disse Interesser. Det er kun det, jeg har nævnt, og jeg kan ikke begribe, hvorfor det ærede Medlem tager sig det saa nær.

Schovelin: Jeg tror ikke, den højtærede Finansminister kommer særlig langt med disse forskellige Distinktioner. Det afgørende er dog, om jeg værner en Stand mod noget, jeg mener er uretfærdigt, og saa kan man ikke sige, at jeg taler paa dens Vegne eller plejer dens Interesser, og dermed har min Virksomhed som Børskonsulent ikke noget at gøre. Det er yderst betegnende, at den ærede Minister ikke ved den allermindste Besked om denne Stilling. Men naar Ministeren overhovedet ikke ved det fjerneste om, hvad min Virksomhed er, hvorledes kan han da deraf drage nogen som helst Slutning? Den første Betingelse for at drage en Slutning maa dog være, at man har nogen Viden om det, hvorfra man slutter, og naar den højtærede Finansminister tilstaa, at han ikke har Spor af Viden om, hvad en Børskonsulent er, hvorledes kan han saa deraf drage den Slutning, at jeg skulde staa i et eller andet Forhold til Vekselererne? Jeg har brugt Udtrykket „uretfærdigt Skattepaalæg“, men umiddelbart efter, lige i Hælene derpaa, tilføjede jeg den Bemærkning — jeg tror at kunne citere Ordene fuldstændig, som de faldt —: altsaa uretfærdig i den Betydning af Ordet, at de vedkommende Mennesker ved den Maade, hvorpaa Afgiften opkrævedes og ved den Kontrol, der udøvedes, blev generet og hemmet i deres Bedrift. Det er altsaa noget helt andet, end at Skatten i og for sig skulde være uretfærdig.

Den højtærede Finansminister er Gang efter Gang vendt tilbage til Spørgsmaalet om mit Partis Stilling. Jeg har ikke svaret paa dette, for jeg troede egentlig det var et Slags Forsøg fra hans Side paa at være vittig. Vi ved jo alle, hvordan det virkelige Forhold er. Det er saaledes, at et bestemt Højreblad her i Byen har rejst en Diskussion om dette Spørgsmaal, har rejst en Sommerdiskussion, en Sommerferie-diskussion om dette Spørgsmaal, men om mit Partis Stilling til denne Sag kan den højtærede Finansminister ikke vide andet, end hvad der foreligger her i Tinget, hvor Højre har valgt mig til Ordfører. Hvad der nu vil ske oppe i det andet Ting, vil Ministeren faa at se, og saa vil han se, at de Bemærkninger, han har gjort om min Mangel paa Overstemmelse med Partiet i denne Sag, kunde have været fuldstændig sparede.